

Vonnis nr. 28 F° 1

VONNIS

nummer: 28

datum: 02/01/2017

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC1 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.RW.100500-13

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN:

1.

0044	1.	Zaakvoerder Geboren te _____ Wonende te Essen, Nederlander	op 11 januari 1963
-------------	----	---	--------------------

2.

0045	2.	Met maatschappelijke zetel te _____ Essen, Met ondernemingsnummer (_____)	
-------------	----	---	--

3.

0046	3.	Verzorgend personeel Geboren te _____ Wonende te Stabroek, l Nederlandse	op _____
-------------	----	---	----------

BETICHT VAN:

Te _____:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de

Vonnis nr. 28 F° 2

uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. De eerste en de tweede: Van 1 januari 2013 tot en met 31 juli 2015

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

Meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

Namelijk een onbepaalde hoeveelheid sloopafval, onder meer een plasticcontainer met allerlei afval (glaswol, autoband, huisafval), een dertigtal versleten autobanden, vier ijkasten, plasticafval, matrassen, sanitair afval, steenresten, steenpuin, isolatieafval, vloerbedekking, gasflessen, spiegels, roofing, aluminiumafval, dertig vervallen tuinhuisjes en twintig caravans;

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3. §1, eerste lid, van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;

B.

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20 §1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning

Namelijk

het onroerend goed gelegen te
kadastraal omschreven als

met een oppervlakte van 40 930 m²

eigendom van

(KBO)

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop
verleden voor Notaris
2006, geregistreerd op 10 januari

Vonnis nr. 28 F° 4

en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 150 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te Antwerpen II, dd. 12 april 2016 boek 58 deel T nr. 7254;

En inzake van:

0047

De WOONINSPECTEUR bevoegd voor de provincie Antwerpen

met kantoren gevestigd te 2018 Antwerpen, Lange Kievitstraat 111-113 bus 55

- vrijwillig tussenkomende partij -

- eiser tot herstel -

- ter zitting vertegenwoordigd door meester J. Claes, advocaat bij de balie te Antwerpen;

oOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de vrijwillig tussenkomende partij in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester J. Claes, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging,

- voor eerste beklaagde, ontwikkeld door hemzelf;

- voor tweede beklaagde, vertegenwoordigd door haar gedelegeerd bestuurder de heer , geboren te op

en wonende te ;

- voor derde beklaagde, bijgestaan door meester C. Gijssels, advocaat, loco meester M. Henquin, advocaat bij de balie te Antwerpen;

oOo

Vonnis nr. 8 F° 5

1. OP STRAFRECHTELIJK VLAK

- Beoordeling

Op het tijdstip van de feiten was eerste beklaagde de zaakvoerder van tweede beklaagde. Tweede beklaagde was op het tijdstip van de feiten uitbater van het vakantieverblijf – te

In het kader van voornoemde uitbating stelden eerste en tweede beklaagde, onder meer, staanplaatsen ter beschikking voor het plaatsen van een stacaravan of chalet door derden.

Derde beklaagde was op het tijdstip van de feiten eigenaar van een chalet op de camping van eerste en tweede beklaagde.

Onder de tenlastelegging A worden eerste en tweede beklaagde vervolgd voor inbreuken op het afvalstoffenbeleid nu zou zijn vastgesteld dat op het terrein van beklaagden, zonder regelmatige vergunning, afvalstoffen waaronder sloopafval, autobanden, ijskasten, matrassen, steenpuin enz. zouden zijn achtergelaten.

Onder de tenlastelegging B worden eerste, tweede en derde beklaagde vervolgd voor inbreuken op de Vlaamse Wooncode doordat zij wooneenheden zouden hebben verhuurd aan derden waarbij deze wooneenheden niet zouden hebben voldaan aan de minimale kwaliteitseisen inzake bewoning.

Op 06.02.2013 werd de camping van eerste en tweede beklaagde aan een controle onderworpen.

Hierbij stelden de verbalisanten vast dat verschillende van de op het domein aanwezige chalets, permanent bewoond werden. Hoewel eerste beklaagde ter terechtzitting voorhoudt niet op de hoogte te zijn geweest van het gegeven dat deze chalets permanent werden bewoond – en voorhoudt dat het niet tot zijn bevoegdheden behoort om dit te controleren – blijkt het tegendeel uit het voorliggende proces-verbaal.

De verbalisanten stelden vast (st. 62 van het strafdossier): "*... Wij voegen copij van dit recente plattegrondplan, echtere aangepast aan onze vaststellingen, in bijlage 4. Op onze vraag aan naar permanent bewoonde verblijven, duidt hij een 15-tal plaatsen op het voorgelegde plan aan. Hij zegt hiervan wel dat die bewoners elders een domicile hebben. ...*"

Bijgevolg staat het vast dat eerste en tweede beklaagde weldegelijk kennis hadden van het gegeven dat meerdere chalets op het campingterrein

Vonnis nr. 28 F° 6

permanent bewoond werden en dat dit ook werd toegestaan door eerste beklagde.

De rechtbank verwijst naar de technische vaststellingen van de verbalisanten m.b.t. de verschillende wooneenheden die door eerste en tweede beklagde aan derden werden verhuurd en waarbij aan deze wooneenheden ernstige gebreken werden vastgesteld.

De verbalisanten kenden tot 151 strafpunten toe aan deze wooneenheden die allen ongeschikt voor verhuur en onbewoonbaar werden bevonden.

De tenlastelegging B. I is dan ook bewezen.

Tijdens hun vaststellingen op de terreinen van eerste en tweede beklagde, stelden de verbalisanten vast dat hier ook, zonder de nodige vergunningen, een aanzienlijke partij afvalstoffen werd bewaard. De rechtbank verwijst naar de aan het strafdossier gevoegde fotomateriaal (st. 92 en 93 van het strafdossier).

Op 14.03.2016 – zie het schrijven van OVAM d.d. 30.03.2016 – werd er vastgesteld dat voornoemde afvalstoffen nog steeds niet volledig waren verwijderd.

De tenlastelegging A is bijgevolg eveneens bewezen.

Derde beklagde was, minstens op het tijdstip van de feiten, eigenaar van de chalet met nr. die gelegen was op de camping van eerste beklagde.

Het wordt niet betwist dat deze chalet door derde beklagde werd verhuurd aan de heer en mevr. Deze personen werden door de verbalisanten ook ter plaatse aangetroffen bij hun controle op 06.02.2013. Beide personen verklaarden alsdan de chalet te huren voor 400 EURO per maand van derde beklagde en reeds sinds mei 2012 permanent in de chalet te verblijven. Deze verklaringen van de bewoners oordeelt de rechtbank geloofwaardig, nu ze gesteund wordt door stukken, m.n. de huurovereenkomst tussen derde beklagde en haar huurders.

De verbalisanten stelden vast dat er op het terrein een constructie was aangebracht met een paneel van 10 brievenbussen. Op één van deze brievenbussen was de naam van de heer en mevr. aangebracht. (zie st. 59 van het strafdossier)

Ter terechtzitting stelt derde beklagde niet te hebben geweten dat haar huurders de chalet permanent zouden bewonen hetgeen contactueel werd uitgesloten. Voor zoverre dit relevant zou zijn, de rechtbank verwijst naar de hierna bepaalde technische gebreken, stelt de rechtbank vast dat derde

Vonnis nr. 8 F° 7

beklaagde geen onbekende was van haar huurders. Ter terechtzitting verklaart derde beklagde dat zij haar chalet ter beschikking stelde aan deze personen omwille van hun moeilijke sociale situatie. Derde beklagde kan dan ook moeilijk voorhouden dat zij geen weet had van de permanente bewoning van de chalet door haar huurders.

Bij technische controle van de chalet van derde beklagde werden er problemen vastgesteld met de gasinstallatie, de elektrische installatie in de keuken en werd er geen rookmelder aangetroffen.

De wooneenheid werd 63 strafpunten toebedeeld en ongeschikt voor verhuring en tevens onbewoonbaar verklaard.

Ter terechtzitting stelt derde beklagde dat veel van de vastgestelde gebreken zouden zijn veroorzaakt door de huurders zelf. In eerste instantie stelt de rechtbank vast dat dit een loutere bewering betreft van derde beklagde. De rechtbank verwijst verder wederom naar de verklaringen van derde beklagde ter terechtzitting waaruit blijkt dat derde beklagde regelmatig haar chalet bezocht, blijkbaar vaststelde dat er zaken werden gewijzigd (onder meer een uitbouw van de chalet) hiermede niet akkoord was doch verzuimde om hieromtrent enige actie te ondernemen.

De tenlastelegging B. II is dan ook bewezen t.a.v. eerste, tweede en derde beklagde.

- Toerekening aan de rechtspersoon

De tenlasteleggingen A, B. I en B. II kunnen aan zowel eerste als tweede beklagde, d.i. zowel de vennootschap als diens zaakvoerder, worden toegerekend. Decumul van aansprakelijkheid overeenkomstig art. 5, 2° lid SW wordt in deze niet aanvaard.

De feiten werden wetens en willens gepleegd en dit binnen het kader van de rechtspersoon waarbij de weerhouden feiten intrinsiek verband houden met de verwezenlijking en het doel van de vennootschap.

Door de uitbating van de camping, waarbij onbewoonbare wooneenheden werden verhuurd en afvalstoffen niet regelmatig werden verwerkt, genoten zowel eerste beklagde als zijn vennootschap inkomsten.

Aan de rechtspersoon kan een gebrekkige interne organisatie worden verweten waardoor de voorwaarden worden gecreëerd die het misdrijf mogelijk maken. Door niet op te treden heeft zij wetens en willens een misdrijf *sedoed* en wordt zij als mededader van het misdrijf beschouwd.

Vonnis nr. 28 F° 8

Het blijkt niet dat de rechtspersoon zich tegen het optreden van de verantwoordelijke binnen de vennootschap heeft verzet of maatregelen heeft genomen om bepaalde handelingen en inbreuken te vermijden.

Op die manier hanteert de rechtspersoon een uitbatingsstrategie waarbij strafrechtelijke inbreuken worden gepleegd. De rechtspersoon geniet hierbij mee van de vruchten van deze onregelmatigheden.

- Strafmaat

De feiten zijn ernstig.

De handelingen van beklaagden wijzen op een verminderd normbesef, een gebrek aan respect voor het leefmilieu en vormen een inbreuk op de woonkwaliteit van de personen aan wie zij woongelegenheden verhuren.

Ter terechtzitting stelt eerste beklaagde dat er thans geen wooneenheden meer worden verhuurd, de activiteiten van de camping reeds geruime tijd werden stilgelegd, de terreinen van de camping inmiddels werden opgeruimd en het onroerend goed spoedig verkocht zal worden.

Uit het voorliggende proces-verbaal van 25.11.2016 blijkt dat eerste en tweede beklaagde blijkbaar wel een aanvang hebben genomen met de ontruiming van de terreinen en het verwijderen van het erop aanwezig zijnde afval doch hiermede, op het tijdstip van de vaststellingen, nog niet helemaal klaar waren.

Gelet op het betoonde schuldinzicht van eerste en tweede beklaagde, de door hen reeds ondernomen acties om zich in regel te stellen met de geldende wetgeving en rekening houdende met hun gunstig strafrechtelijk verleden, oordeelt de rechtbank het gepast aan zowel eerste als tweede beklaagde de gunst van de opschorting toe te staan.

Wat derde beklaagde betreft, verwijst de rechtbank naar het gegeven dat zij – naar eigen zeggen – reeds in de loop van het jaar 2013 afstand deed van haar chalet. Uit het strafdossier volgt dat deze chalet inmiddels werd afgebroken. Derde beklaagde beschikt eveneens over een relatief gunstig strafrechtelijk verleden.

Het past ook aan derde beklaagde de gunst van de opschorting toe te staan.

- Verbeurdverklaring

Vonnis nr. 18 F° 9

De door eerste, tweede en derde beklaagde verwezenlijke huurinkomsten die voortvloeien uit het verhuren van voornoemde totaal ongeschikte wooneenheden aan derden vormen een illegaal vermogensvoordeel dat voortvloeit uit een misdrijf.

Nu het onaanvaardbaar is dat beklaagden kunnen genieten van de vruchten van de door hen gepleegde misdrijven, dienen deze illegale vermogensvoordelen verbeurd te worden verklaard.

Teneinde aan beklaagden geen onredelijk zware bestraffing op te leggen, worden de verbeurd te verklaren vermogensvoordelen beperkt zoals hierna bepaald.

- De herstellvorderingen

De rechtbank stelt vast dat de herstellvorderingen van de Wooninspecteur conform de bepalingen van de Vlaamse Wooncode inmiddels zonder voorwerp zijn geworden.

Het past hiervan akte te verlenen.

De rechtbank stelt vast dat uit de elementen van het strafdossier niet blijkt dat inmiddels alle op de terreinen van eerste en tweede beklaagde gestorte afvalstoffen inmiddels zouden zijn verwijderd.

Teneinde eerste en tweede beklaagde ertoe aan te zetten ook deze situatie nog effectief te regulariseren, zal de rechtbank hen hiertoe veroordelen onder verbeurte van een dwangsom per dag vertraging.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 147, 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 5, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en
nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000
betreffende de invoering van de euro,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
en bij toepassing van de artikelen 42-3° en 43bis van het Strafwetboek,
en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6, 18bis van de wet van 29 juni
1964;

Vonnis nr. 28 F° 10

Rechtdoende op tegenspraak.

Verleent akte aan De Wooninspecteur van haar vrijwillige tussenkomst.

Verleent aan eerste beklaagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een termijn van drie jaar, vanaf heden.

Verleent aan tweede beklaagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een termijn van drie jaar, vanaf heden.

Verleent aan derde beklaagde voor de feiten van de tenlastelegging B.II de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een termijn van één jaar, vanaf heden.

Verplicht **eerste, tweede en derde** beklaagde tot betaling van **elk 1/3** van de kosten van het geding belopende **82,70 EUR in totaal** op heden en, bij toepassing van artikel 91 van het KB van 28 december 1950, tot een vergoeding van **elk 51,20 EUR**.

oOOo

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen,

- Lastens **eerste en tweede** beklaagde, ieder voor de helft, de som van **5.000 EURO**,
- Lastens **derde** beklaagde, de som van **500 EURO**,

zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen conform artikel 42-3° en 43 bis van het Strafwetboek.

Wijst het meer en andersgevorderde af.

oOOo

Vonnis nr. 18 F° 11

Veroordeelt eerste en tweede beklagde conform art. 16.6.4 van het Decreet van 05.04.1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen op de voormalige camping " " gelegen te , en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 150 EURO per dag vertraging.

oOo

Stelt vast dat de herstellvordering van de Wooninspecteur inmiddels zonder voorwerp is geworden.

oOo

Houdt de beslissing omtrent de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

oOo

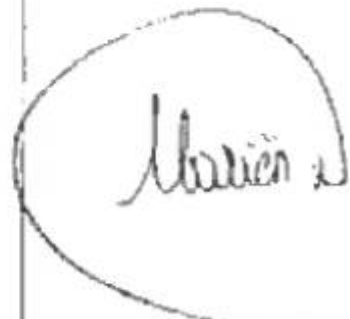
Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en die aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op twee januari tweeduizendzeventien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

G. Segers,
F. De Buijne
D. Mariën,

voorzitter van de kamer, enig rechter
substituut-procureur des konings,
griffier.

D. Mariën

G. Segers